

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

MATTHEUS 11 : 28.

Geliefden! nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is; En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is. Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerschtigheid; En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geene zonde is in Hem.

1 JOHANNES 3 : 2-5.

No. 15.

1 Augustus 1907.

12de Jaargang.

RUST IN CHRISTUS.

EENE REDEVOERING,

GEHOUDEN DOOR PRESIDENT JOSEPH F. SMITH,
TE PROVO, UTAH, 13 JANUARI 1907.

MIJNE BROEDEREN EN ZUSTERS. — Ik gevoel mij afhankelijk van den Heere voor hetgeen ik u zal zeggen, en ik hoop dat Zijn Geest mij woorden zal geven. Ik wensch enkele woorden uit het Boek van Mormon te lezen. Het Boek van Mormon is evenzeer heilige schrift voor de Heiligen der laatste Dagen als het woord van God in eenig ander boek. Ik verlang uit de geschriften van Moroni te lezen, waarin hij de leeringen van zijnen vader Mormon aanhaalt.

„En nu ik, Moroni, schrijf eenige woorden van mijnen vader Mormon, die hij sprak aangaande Geloof, Hoop en Liefde; want volgens deze wijze sprak hij tot het volk, als hij hen leerde in de synagogen welke zij voor hunne godsdienstoefeningen gebouwd hadden.

En nu ik, Moroni, spreek tot u, mijne geliefde broederen, en het is door de genade Gods, den Vader, en onzen Heere Jezus Christus en Zijnen heiligen wil, omreden de gave Zijner roeping tot mij, dat mij op dit oogenblik toegestaan wordt om tot u te spreken.

Daarom wil ik tot u spreken, die tot de Kerk behoort, die vreedzame navolgers van Christus zijt, en die eene voldoende hoop verkregen

hebt, waardoor gij kunt ingaan in de rust des Heeren van af dezen tijd en voortaan, totdat gij met Hem in den hemel zult rusten."

Het bijzondere deel waarop ik uwe aandacht verzoek, heeft betrekking op de woorden „Ingaan in de rust des Heeren," geen onrust, vrees, twijfel of beving. Wat beteekent het, in de rust des Heeren te gaan? Voor mij zelven sprekende, bedoe't het dat ik door de liefde Gods tot Hem ben overgehaald, zoodat ik rust in Christus kan gevoelen, dat ik niet meer verstoord kan worden door iederen wind der leer of bedrog van menschen, die wachtende zijn anderen te misleiden; en dat ik in de kennis en het getuigenis van Jezus Christus bevestigd ben, zoodat geene macht mij van het rechte en nauwe pad kan afbrengen, dat terug leidt tot de tegenwoordigheid van God, om verhooring in Zijn heerlijk koninkrijk te genieten; dat ik van dezen tijd aan mij in die rust zal verheugen, totdat ik met Hem zal *rusten* in de hemelen.

Ik wensch deze gedachten op uwe gemoederen te drukken, want ik wil u doen verstaan, dat dit de bedoeling is van die woorden „Ingaan in de *rust* van God."

Laat mij u verzekeren, dat de man die niet welgegrond is in de leer van Christus, die niet zijn geheele ziel aan den Heere overgegeven heeft en aan het Evangelie dat Hij aan de wereld verkondigd heeft, nog niet in die rust is ingegaan. Hij is nog in een doolhof om zoo te zeggen, en is onstandvastig, hij mist het geloof dat niet bewogen kan worden en is in staat om overgehaald te worden door de sluwheid van hem die erop uit is om de menschen te bedriegen en in dwaling en duisternis af te leiden. Daarentegen is hij die het getuigenis van Jezus Christus in zijn hart ontvangen heeft, en zich geheel aan het koninkrijk Gods en aan den wil des Vaders overgegeven heeft, bevestigd. Zijn hart is bevestigd, twijfel is verdreven; alle vrees is verdwenen, hij is geheel en al vast geworden in zijn voornemen en besluit, dat hij en zijn huis God zullen dienen, Zijne geboden onderhouden en, zoover als het voor het menschedom mogelijk is, in reinheid van leven, in eer, getrouwheid en oprechtheid voor den Heere zullen wandelen.

Ik dank mijnen God dat met betrekking tot het werk waarin wij werkzaam zijn, de geest en het gevoel van onrust uit mijne gedachten en uit mijn verstand verwijderd is, en dat de Heere mij in betrekking tot dit onderwerp eene verzekering heeft gegeven die boven alle andere dingen is. Ik verheug mij over het getuigenis van den geest van God in mijn hart; ik verheug mij in het getuigenis van den Profeet Joseph Smith; ik verheug mij voor zoover mijne kennis strekt in ieder beginsel van het Evangelie van Jezus Christus, waarmede wij bekend zijn geworden. Ik verlang niets beters dan de beginselen van leven en zaligheid, die in dit groote plan van verlossing in deze laatste dagen voor de aarde hersteld zijn.

Indien een persoon niet bekeerd is, indien hij zich niet aan den

Heere overgegeven en Zijnen wil gehoorzaamd heeft, — hoe kan hij met oprechte bedoelingen en het volle voornemen des harten voor God komen? Hoe kan hij, die twijfel in zijne ziel heeft, in geloof tot den Heere komen, niets betwijfelende, en geloovende dat hij uit de handen van Hem die iedere goede en volmaakte gave geeft zal ontvangen? Hij alleen die in de rust van Christus is ingegaan, hij alleen die in den geest is ingegaan en ervan doordrongen is, en het licht en de waarheidsliefde in zijne eigene ziel ontvangen heeft, die met zijne geheele ziel gelooft — hij alleen kan in gebed tot God komen en zeker zijn dat volgens zijne behoeften zijn gebed zal gehoord en verhoord worden, in overeenstemming met de wijsheid van Hem die alle dingen weet.

Is het een wonder dat wij niet altijd verhoord worden wanneer wij bidden? Neen, volstrekt niet, want somtijds bidden de menschen werktuigelijk — bidden omdat het een gewoonte voor hen geworden is om te bidden. Zij knielen en herhalen woorden die zij gewoon zijn te herhalen, zonder onder den indruk er van te zijn. Zij zeggen op, wat zij geleerd hebben. Zij gaan niet tot God met volle bedoelingen, met volmaakt geloof, niets betwijfelende, noch gevoelen zij in hunne zielen dat God leeft, dat Hij inderdaad hun Vader en hun God is, en dat zij tot Hem spreken, en Hem smeeken om genade, barmhartigheid, liefde, vergiffenis, gezondheid, sterkte, opdat zij mogen leven, hunne zendingen volbrengen, en verlost worden van hunne eigene dwaasheden en van de zonden der wereld. Het Boek van Mormon zegt: „Want ziet, het wordt hem niet tot rechtvaardigheid gerekend. Want ziet, indien een mensch, die boos is, een gave geeft, hij doet het uit noode; daarom wordt het hem aangerekend alsof hij de gave behouden had; daarom wordt hij voor God als boos beschouwd. En insgelijks wordt het een mensch als kwaad aangerekend, zoo hij zal bidden zonder een oprecht voornemen des harten; neen, het doet hem geen nut, want God ontvangt dezulken niet. Waardoor een mensch die boos is niet datgene kan doen wat goed is; noch zal hij eene goede gave geven. Want ziet, eene bittere fontein kan geen goed water voortbrengen, noch kan eene goede fontein bitter water voortbrengen, daarom kan een mensch die een dienstknecht des duivels is, Christus niet volgen; en zoo hij Christus navolgt kan hij geen dienstknecht des duivels zijn. Daarom komen alle dingen, welke goed zijn, van God; en datgene wat boos is komt van den duivel: want de duivel is een vijand van God, en strijdt voortdurend tegen hem; en verzoekt en verleidt tot zonden en om voortdurend datgene te doen, wat boos is. Doch ziet, datgene wat van God is, verzoekt en spoort voortdurend aan om goed te doen; daarom is iedere zaak die verzoekt en aanspoort om het goede te doen en God te beminnen en hem te dienen, van God ingegeven. Luistert daarom, mijne beminde broeders, opdat gij niet datgene wat boos is „van God” noemt; en noch datgene wat goed en uit God is, „uit den duivel” noemt.”

Aan hunne vruchten zult gij ze kennen, door hunne vruchten zullen zij aan u en aan de wereld toonen of zij van God of van de menschen zijn, of dat ze gehoorzaamheid verleend hebben aan de geboden des Heeren, dan of zij nog bewogen worden door den geest van kwaad en onrust die de harten in bezit neemt en op het verstand der menschen werkt. Indien onze harten met het behoorlijke oogmerk besloten zijn om God te dienen en Zijne geboden te onderhouden, wat zullen de vruchten daarvan zijn? Zal er strijd, toorn, haat en geen vergeving zijn? Zullen de menschen elkander beliegen? Zullen zij elkander bedriegen?

Neen, nooit. In tegendeel, zij zullen met den geest van vergiffenis, liefdadigheid, barmhartigheid en ongeveinsde liefde bezielde zijn. Zij zullen geen partij trekken van het zwak, onbehoedzaam- of onwetend-zijn van anderen; maar zij zullen op de rechten van de onwetenden, de zwakken, en hen die afhankelijk zijn hunne barmhartigheid acht geven, evenzeer als zij hunne eigen rechten achten; zij zullen de deugd, eer en den goeden naam van hunne naasten en broederen juist zoo op prijs stellen als die van henzelven.

Wij kunnen niet op eens dien hoogen trap van volmaaktheid bereiken, die door Hem voorgehouden werd. En terwijl wij ons bewust zijn, dat wij die volmaaktheid thans niet kunnen verkrijgen, en het geheel niet kunnen grijpen, zooals wij toch zouden moeten doen, is toch de standaard voor onze oogen. Wij zien uit naar den tijd wanneer wij dezen heerlijken verheven standaard, welke ons tot voorbeeld gezet is in de zending en het leven van den Heere Jezus Christus mogen bereiken. Hoewel wij mogen falen den volmaakten standaard dien God door Jezus Christus geopenbaard heeft te bereiken, zullen wij ons nochtans van onze tekortkoming bekeeren en daarna ons besluit vernieuwen en onze naarstigheid verdubbelen. Ja, op dit oogenblik zullen wij onze naarstigheid verdubbelen, trachten onze zwakheden te overwinnen en nader tot het door den Zoon van God gezette voorbeeld te komen.

Dit is het Evangelie van Jezus Christus, en het is een ware leer. Hij die het gehoorzamen wil, die in den geest ervan doordringt, en de geest ervan in zijn hart koestert, die dit verlangen in zijn ziel heeft en er naar streeft om dit verlangen gewichtiger te doen worden dan alle andere verlangens, die gaat van geloof tot geloof, van hoop tot kennis, van begrip tot wijsheid en macht, en ten slotte tot verhooging en heerlijkheid in het koninkrijk onzes Gods, en er is geene macht beneden het celestiale koninkrijk dat hem in zijnen voortgang kan tegenhouden, indien hij maar streeft om de wetten en geboden van God te onderhouden.

De profeet zegt verder:

„Luistert daarom, mijne beminde broeders, opdat gij niet datgene wat boos is, van God noemt, noch datgene wat goed en uit God is, uit den duivel noemt.

Want ziet, mijne broederen, het is u gegeven te oordeelen, opdat gij goed van kwaad zoudt kunnen onderscheiden, en de weg om te oordeelen is duidelijk, zoodat gij met eene volmaakte kennis moogt onderscheiden, gelijk de duisternis van het licht.

Maar hoe zal ik het weten? Hoe zullen wij het weten evenzoo duidelijk als wij het daglicht van de duisternis kunnen onderscheiden; als wij nog in onrust en onzekerheid zijn!

Hoe zullen wij het goede van het kwade, en het rechte van het onrechte onderscheiden, gelijk wij het licht van de duisternis onderscheiden, indien wij voortgaan om toe te geven aan die dingen, die God ons heeft verboden te doen? Kunnen wij het doen? Neen. Als wij de dingen van God met de dingen der wereld vermengen, als wij ons aan de lagere lusten, hartstochten en zwakheden der menschelijke natuur overgeven, hoe kunnen wij verwachten de waarheid duidelijk van de dwaling en het goede van het kwade te onderscheiden?

Maar wanneer wij ons vast voornemen gelijk Jozua van ouds, om God van af dezen dag voortaan te dienen en Zijne geboden te onderhouden dan beginnen wij in staat te zijn het goede van het kwade, het rechte van het onrechte, het zuivere van het onzuivere te scheiden; en vanaf dat oogenblik zult ge bekwaam worden in goed doen, in het vervullen van Gods plannen, in het overwinnen van uwe zwakheden, naarmate gij ijverig zijt in het nalaten van kwaad en het goede kiest, door het goede te verlangen en het kwade te vermijden en de wereld en de lusten van de gevallen menschelijke natuur te verlaten en te helpen datgene te doen wat het menschedom kan verheffen, zijne beginselen te veredelen en zijne liefdadigheid, liefde en vergevensgezindheid te vergrooten, dan zijt ge, zooals de profeet heeft gezegd, instaat het licht duidelijk van de duisternis te onderscheiden.

Maar de mensch die zich aan onmatigheid overgeeft, die zich uitgeeft voor een Heilige der laatste Dagen, doch zulks niet is, de mensch die zich aan lusten overgeeft — lusten waarvan God heeft gezegd dat zij niet goed zijn; de mensch die partij wil trekken van de zwakheden van zijne medemenschen om zichzelf te bevoordeelen, de mensch die zelfzuchtig is, de mensch die kortzichtig genoeg is om te denken dat niemand anders dan hij eenig recht heeft — die kan het licht van de duisternis, noch het goede van het kwade onderscheiden. Gij kunt niet verwachten dat hij standvastig zal zijn. Hij is niet in de rust van Christus ingegaan, hij wordt nog bewogen door de winden, en hij is nog onderworpen aan die dingen welke hem misleiden en zijn geloof vernietigen. Laat mij u dit lezen, uit het Boek van Mormon:

„Voorwaar, zoo zegt de Heere, het zal geschieden dat iedere ziel die zijne zonden verzaakt en tot mij komt, en Mijnen naam aanroept, en Mijne stem gehoorzaamt en Mijne geboden onderhoudt, zal Mijn aangezicht zien en weten dat Ik besta.”

Dit is het woord des Heeren. Het is voor een mensch niet gemakkelijk om Gods aangezicht te aanschouwen en te weten dat Hij is, als die mensch de zonde niet verzaakt, niet tot God komt, Zijnen naam niet aanroept, en Zijne geboden niet onderhoudt. Zal hij het aangezicht van God zien en weten dat Hij bestaat? Neen, er is zulk een belofte niet, maar wel het tegenovergestelde. Hij „die tot Mij komt”, die „zijne zonden nalaat”, die „Mijnen naam aanroept”, die „Mijne stem gehoorzaamt”, die „Mijne geboden onderhoudt”, hij zal „Mijn aangezicht aanschouwen” zegt God, en hij is het die zal „weten dat Ik besta”, en niet alleen „dat Ik ben”, maar hij zal weten dat „Ik het ware licht ben, dat verlicht een iegelijk mensch in de wereld”.

Welk een heerlijke belofte is voor de kinderen Gods, voor de broederen van Christus weggelegd. Hij was de Zoon, omdat Hij niet van de volheid in den beginne ontving, maar Hij ontving genade op genade, totdat Hij de volheid ontving.

Wat een gedachtenveld is hier voor mij, voor u, voor mijne broederen geopend, en voor diegenen welke met ons vereenigd zijn in de verbonden van het nieuw en eeuwig verbond voor tijd en eeuwigheid! Indien Jezus Christus, de eeniggeborene van den Vader in het vleesch, niet de volheid ontving in den beginne, en daardoor de Zoon genoemd werd maar voortging en genade op genade toevoegde totdat Hij de volheid ontving, is het duidelijk dat hij die in Zijne voetstappen zal wandelen en Zijn plan voor leven en zaligheid aanneemt, genade op genade zal ontvangen, van onvolmaaktheid tot volmaaktheid komt, en hier een weinig en daar een weinig ontvangt, totdat hij de volheid zal ontvangen, gelijk de Zoon van God eene volheid ontvangen heeft, en aldus, gelijk Christus den Zoon van God worden, een erfgenaam van God en mede-erfgenaam met Jezus Christus. Ik gevoel mij onbekwaam om uiting te geven aan mijne gedachten en gevoelens die in mijne ziel branden, opgewekt door dit woord van Christus, deze heerlijke gelegenheid die mij geschonken is door gehoorzaamheid aan de geboden Gods, om eenmaal te genieten de volheid van de heerlijkheid Gods, een volle waarheidskennis, eene volheid van macht, en te bezitten eene volheid van wijsheid, macht en glorie aan den Vader gelijk.

Is dit niet waardig om er voor te leven en de hoop er voor te koesteren? Is dit niet een onschatbare prijs, U aangeboden door uwe gehoorzaamheid, door uwe getrouwheid, door het licht aan te nemen en in het licht te wandelen gelijk Christus in het licht is; opdat gij met Hem gemeenschap moogt hebben en dat het bloed van Jezus Christus u van alle zonden moge reinigen. Ik dank mijnen God voor dit heilig Evangelie; ik dank Hem voor dit verlangen, en deze hoop die in mijne ziel gedrongen is om mijnen God en Vader waardig te zijn; waardig om met Hem te wonen, waardig tot verhooring in Zijn Koninkrijk, en in Zijne tegenwoordigheid en gunst door de onmeetbare tijden der eeuwigheid te genieten.

Ik weet dat het Evangelie van Jezus Christus mij in staat zal stellen deze verhooging te bereiken en er is geen andere weg waardoor een mensch kan zalig worden, geen ander plan aan de wereld geopenbaard waardoor een mensch kan verheven worden en weder in de tegenwoordigheid van God terugkeeren. Er is geen andere weg. Heidenen hebben geleefd en heidenen hebben op aarde geheerscht. IJdele wijsbegeerte heeft millioenen van Gods kinderen in de wereld geregeerd. Godsdiensten zijn van eeuw tot eeuw in de geschiedenis der wereld door wijsgeeren opgeworpen, maar nooit, nooit wist het volk goed wie God was, waaraan God gelijk is, en wat de mogelijkheden voor Gods kinderen zijn, tot op den tijd dat Christus in het vleesch kwam en Zijn Evangelie openbaarde. Zij wisten het niet vóór dien tijd en wisten het ook toen niet gelijk wij het voorrecht hebben om het vandaag te weten; want sommige dingen die bestemd waren om aan de kinderen Gods geopenbaard te worden zijn vanaf de stichting der wereld verborgen gehouden, en zijn in onze dagen door den Profeet Joseph Smith aan de wereld geopenbaard. Zij waren nooit te voren in de wereldgeschiedenis in hunne volheid gegeven. Het heerlijke beginsel van den doop voor de dooden, de heerlijke vereeniging van man en vrouw, het heerlijke en eeuwige beginsel van de vereeniging van ouders en kinderen, hetwelk is een vereeniging en een verbond evenzoo onsterfelijk en eeuwig als de ziel van den mensch, en als het bestaan van God zelf — deze beginselen zijn te voren nooit ten volle in de wereldgeschiedenis geopenbaard. Zij waren niet in hunne volkomenheid aan Adam gegeven, noch zijn zij in hunne volheid in eenige andere bedeeling die aan de menschen op aarde geopenbaard was gegeven, totdat zij in deze bedeeling van de volheid der tijden door den Profeet Joseph Smith tot ons kwamen.

Zijn alle dingen geopenbaard? Neen. Heeft God nog andere dingen aan Zijne kinderen te openbaren? Ja, vele; maar wij zijn nog niet bereid om grooter licht te ontvangen dan wij reeds ontvangen hebben, want waar veel gegeven is, wordt veel verlangd; aan ons is reeds veel gegeven, en God verlangt vandaag meer van ons, dan wij Hem geven. Wij willen niet in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is; wij willen de waarheid niet gehoorzamen, zooals Hij het van ons verlangt. Wij geven ons aan onze eigene zwakheden over; wij geven ons over aan de verzoekingën die ons omringen, aan onze eigene zelfzuchtigheid en onze menschenlijke begeerlijkheden, inplaats van ons boven de zwakheden van den sterfelijken staat te rijzen en te zeggen „Wat mij betreft, ik wil mijnen God dienen, Zijne geboden onderhouden en onbevlekt voor Hem wandelen”. Wij doen het niet; nochtans zijn de Heiligen der laatste Dagen het beste volk in de wereld. Wij leven met al onze zwakheden en onvolmaaktheden nader tot dezen grondslag dan enig ander volk heden ten dage op aarde.

Nu, de Heere zegene u. Moge vrede met u verblijven, mijne broeders en zusters. Breng het geloof van het Evangelie in uwe harten. Weet dat deze godsdienst, die u door den Profeet Joseph Smith is gegeven, de godsdienst van God, de wet van God is, en de voorschriften Gods aan Zijn kinderen op aarde, en hij is boven alle andere dingen verheven. Hij is boven het eigen ik, hij is boven de wereld, hij is boven goud en zilver, huizen en landen, hij is boven sterfelijkheid, omdat wij in hem niet alleen voor onzen persoon en voor onze rechten en voorrechten verzekerd hebben, maar ook van de gave van het eeuwige leven, dat de grootste gave Gods is.

Er is niets dat er mede kan vergeleken worden. Het is het grootste op aarde — het is voor ons het belangrijkste in de wereld — het is Gods waarheid, de godsdienst van Jezus Christus, de leer van verlossing en redding van zonde en van onze eigene zwakheden en van het volmaakte inenten van den geest, van het werk en de kennis en macht en wijsheid van God, den gever van al het goede. Vrede zij met u, en mogen de zegeningen van gezondheid en liefde overvloedig met u zijn in al uwe handelingen, dat gij altijd de vreeze des Heere voor uwe oogen moogt hebben.

Doch ik verlang niet dat ge zoudt denken, dat de godsdienst van Jezus Christus zwaar of lastig voor u is. Dat is niet zoo. God heeft gezegd: „Mijn juk is zacht en Mijn last is licht”. Het is de verlossing van zonde. Hij die verlost en bevrijdt is van de zondenbanken is de slaaf niet, maar degene die een schuldenaar en gevangene blijft van de zonde, hij is de slaaf, hij heeft ons medelijden, onze sympathie noodig. Hij is het, die wij boven het juk van slavernij en zonden trachten te verheffen om zich te verheugen in de bevrijding van zonde en overtreding.

Jezus Christus, de Zoon van God, was hiervoor in staat terwijl Hij in het vleesch was, en is nu in staat om alles te genieten dat vooreen rechtvaardig persoon mogelijk is om te genieten, en er is niets prijzenswaardigs, dat Hem ontzegd is geworden. Hetzelfde is mogelijk voor de Heiligen der laatste Dagen. „O”, zegt iemand, „indien ik uwen godsdienst zou naleven, zooals U hem aan mij uitlegt, dan zou ik geen vreugde meer hebben en mijne genoegens zouden ophouden.” O, gij dwaas. Ik kan ieder rechtmatig, ieder rechtvaardig genoegens genieten, dat eenig mensch op Gods aarde kan genieten, en indien ik getrouwer ben in het onderhouden van Gods geboden dan mijn broeder, kan ik mij meer verheugen dan dat het voor hem mogelijk is. In verhouding tot uwe getrouwheid, uwen vooruitgang in de kennis van God, zult ge in staat zijn om onvermengd geluk te genieten, want het is het Evangelie dat de ware vreugde brengt en bevrijding van ongerechtigheid.

God helpe ons de waarheid te zien en ze zoo duidelijk te onderscheiden als het licht van den dag, van de duisternis van den nacht te onderscheiden is; dit is mijn gebed in den naam van Jezus. Amen.

DESTER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
PAUL ROELOFS.

BEZOEK VAN PRESIDENT CHAS. W. PENROSE.

Het bezoek van Apostel Charles W. Penrose aan de Nederlandsch-Belgische Zending heeft aan de Broeders en Zusters van verscheidene der voornaamste Gemeenten en Vertakkingen in dit zendingsveld een geestelijk feest verschaft. Eene reeks van bijzondere vergaderingen is gedurende de verlopen week in een aantal steden van Nederland en België gehouden, alsook een wêlgeslaagde conferentie te Rotterdam. Een bij uitstek goede opkomst van leden, vrienden en vreemdelingen werd overal opgemerkt en een uitnemende geest heerschte in de verschillende vergaderingen. De voortreffelijke vermaningen, raadgevingen en leeringen van Pres. Penrose waren tot groote aanmoediging, verkwikking en opbouw voor de Heiligen, en zullen bij navolging door deze, rijke vruchten ten eeuwigen leven afwerpen. Zijne bekwame uitleggingen der Schrift en verklaring van het plan tot zaligheid wierpen voor het verstand der onderzoekers en vreemden een nieuw en nog meer helder licht, dat betere inzichten in de dingen van het Koninkrijk Gods voor hen openbaarde, zooals uit de algemeene, ongestoorde belangstelling bleek. Ook de getuigenissen van andere broeders, die gesproken hebben, waren ernstig en krachtig.

BUITENGEWONE VERGADERING TE UTRECHT.

Diñsdagavond 23 Juli werd te Utrecht eene buitengewone vergadering gehouden onder de leiding van Pres. Le Grand Richards, van de Amsterdamsche Conferentie. Zij had plaats in het gebouw „de Eendracht”, welke zaal geheel gevuld was. De sprekers hadden het voorrecht om, behalve de kleine gemeente dezer stad, tot 250 vreemdelingen te spreken.

De vergadering werd met gebed geopend door Ouderling G. L. Hardy Jr. De eerste spreker was Pres. Richards, en zijn onderwerp de herstelling van het oorspronkelijke Evangelie in deze laatste Dagen. President Sylvester Q. Cannon, die de volgende spreker was, behandelde de eerste beginselen van het Evangelie. Pres. C. W. Penrose nam den overigen tijd in beslag. Hij verklaarde, wat de Goddelijke zending van het „Mormonisme” aan de wereld is, toonde uit de Schriften dat de beginselen van het Evangelie in de dagen der eerste christelijke kerk nauwkeurig in acht genomen werden, en dat de verordeningen van het Evangelie, zonder goddelijke volmacht bediend, geen vergiffenis van zonden noch de gave des Heiligen Geestes tot den mensch brengen, zooals voorheen door middel van de behoorlijke volmacht wel geschiedde. Hij gaf te kennen dat door Johannes den Dooper, het Aäronische Priester-

schap tot het bedienen van den doop, en door Petrus, Jacobus en Johannes, het Melchizedeksche priesterschap tot het bedienen der hoogere verordeningen van het Evangelie, door oplegging der handen in deze dagen op den mensch is overgedragen. Ouderling J. K. Meibos trad op als tolk voor Broeder Penrose, en sprak ook de dankzegging tot slot.

Een beknopt en trouw verslag verscheen den volgende morgen in het „Utrechtsche Nieuwsblad”, uitgever Joh. de Liefde.

SPECIALE VERGADERING TE ARNHEM.

Eene speciale vergadering werd op Woensdagavond 24 Juli te Arnhem gehouden in de zaal van het „Centraal Gebouw”. Een 40-tal vreemdelingen was aanwezig.

Het gebed werd uitgesproken door Ouderling Wm. T. Hicken, en de sprekers waren Pres. Sylvester Q. Cannon en Pres. Chas. W. Penrose. Pres. Cannon gaf een uitlegging van de eerste beginselen van het Evangelie, en sprak verder over de herstelling ervan en over het gewichtige werk der Laatste Dagen. Pres. Penrose, aan het woord gekomen, bracht in herinnering dat deze datum, de 24e Juli, juist de verjaardag is van den dag waarop de Heiligen der laatste Dagen als pioniers in het jaar 1847 de vallei van het Grootte Zoutmeer binnetrokken. In verband hiermede schetste hij de vermoeienissen en bezwaren van hun tocht door de wildernis, en de moeilijkheden waarmede zij gedurende de eerste jaren in hunne nieuwe woonplaats te kampen hadden, tot zij de onvruchtbaarheid van dat dorre, door de zon geblakerde land overwonnen en de wildernis deden bloeien als een roos. Hij wees op de vervulling van de profetiën van Jesaja te dezen opzichte. Verder weidde spreker uit over de herstelling van het Heilig Evangelie en van de volmacht om dezelve te bedienen, welke herstelling geschied is door rechtstreeksche openbaring van den hemel. De redevoering van Pres. Penrose, in het Engelsch gesproken, werd door Ouderling Meibos in 't Hollandsch vertaald; door hem werd ook de dankzegging uitgesproken.

Een schaduw werd over het genot van de Zendelingen en broeders en zusters in deze vergadering geworpen door de afwezigheid van Ouderling John P. Lillywhite, den President der Arnhemsche Conferentie, wegens ernstige ziekte, zooals elders in „De Ster” vermeld.

BIZONDERE VERGADERING TE LUIK.

Eene bijzondere vergadering had Donderdagavond 25 Juli te Luik plaats in de gewone zaal, Rue Jean d'Outre-Meuse, 104. Elke zitplaats in het lokaal was bezet, en 110 personen waren aanwezig, waarvan ongeveer 65 vreemdelingen waren, terwijl een gelijk aantal menschen buiten stond, trachtende eenige woorden van het gesprokene op te vangen. Zuster Romania B. Penrose hield een korte toespraak, betreffende het werk der Zusters-Hulpvereeningen van de Kerk, en verklaarde in korte trekken het doel dezer organisatie, die nu omtrent

35.000 leden telt, n.l. het ontwikkelen van de vrouwen, op veelzijdig gebied, en het verzorgen van de armen en de zieken van de Kerk. Daarna sprak Pres. C. W. Penrose. Hij beschreef den staat van verdeeldheid van het christendom, en de verwarring en algemeene onzekerheid waarin het zich bevindt inzake het Evangelie en het juiste begrip van den weg der zaligheid. Hij verklaarde, dat Gods plan is, allen in de laatste dagen tot een eenigheid des geloofs te brengen, en tot een algemeen vrede-rijk dat de gansche aarde zal bedekken, en waarover de Verlosser der wereld als Koning zal regeeren. Hij gaf te kennen dat dit groote werk een begin had genomen door de herstelling van het zuivere Evangelie van Christus, zooals door de Profeten en Apostelen voorspeld was. Spreker nam verder in behandeling de grondbeginselen van het Evangelie, zooals door Jezus en Zijne Apostelen in de vroegere dagen op aarde werd geleerd als de eenige weg tot zaligheid. De toespraak van Zuster Penrose en de rede van Pres. Penrose werden door Ouderling Paul Roelofs in het Fransch vertolkt. Pres. S. Q. Cannon sprak daarna nog een korten tijd, eveneens in de Fransche taal; en de vergadering werd besloten met gebed, door Le Roy G. Pickering.

EXTRA-VERGADERING TE BRUSSEL.

Deze vergadering had plaats op Vrijdagavond, 26 Juli, in de gewone zaal der Brusselsche Vertakking, Rue d'Isabelle, 3. Omtrent 60 personen waren in het geriefelijke, gezellige lokaal aanwezig, en de vergadering stond onder de leiding van Ouderling Clawson Y. Cannon.

Het openingsgebed werd uitgesproken door Ouderling E. C. Rossiter. Zuster Penrose sprak ook hier eenige woorden over de Zusters-Hulpverenigingen en wees in het bijzonder op de plicht die op de moeders rust, om hare dochters te onderrichten in de roeping der vrouw en het doel des levens, en om een liefderijke, zorgvuldige leiding te nemen in hare opvoeding en deugd, verstand en godsvrucht. Zij gaf te kennen dat de Zusters-Hulpvereniging, behalve haar werk in het belang der zieken en armen in de Kerk, zich tot taak stelt, de Zusters in dit en andere nuttige en practische sfeeren van ontwikkeling te onderrichten. Pres. C. W. Penrose kwam nu aan het woord. Hij verklaarde, dat de aanleiding van zijne komst uit het verre Westen van Amerika was, de herstelling van het Evangelie door openbaring, dat in de gansche wereld verkondigd moet worden; en dat, gelijk Gods waarheid ten allen tijde door de menigte verworpen en de profeten van alle eeuw ter dood gebracht waren, zulks zich ook in de vorige eeuw had herhaald; maar dat het ware plan van verlossing, ontwikkeling en zaligheid over de gansche aarde en onder alle volken bekend zou worden, tot God alles in één zou vergaderd hebben, en het heerlijke einddoel, door de profeten voorzien en voorzien, zou vervuld zijn. Spreker zeide, dat dit groote werk niettegenstaande verwerping door de massa van het volk, met vaste en snelle schreden tot overwinning vooruitgaat. De woorden van

zuster Penrose en de predikatie van Pres. Penrose werden ook hier door Ouderling Paul Roelofs in de Fransche Taal overgezet, waarna Ouderling Fr. Tadge eenige oogenblikken in de Hollandsche taal sprak. De vergadering werd besloten met dankgebed van Ouderling R. S. Folland.

Het dagblad *Le Petit Bleu* gaf den volgenden morgen een gunstig verslag.

ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Deze werd gehouden in de Zaal „Excelsior”, te Rotterdam, onder leiding van Pres. J. E. Openshaw Jr., en bestond uit drie vergaderingen, waarvan de opkomst afwisselde tusschen 400 en 500 personen. Al de Zendingen van de Ned.-Belg. Zending waren aanwezig, uitgezonderd vier, welke tengevolge van den toestand van Ouderling J. P. Lillywhite te Arnhem vertoefden.

MORGENVERGADERING. — Ouderling J. N. Lybbert sprak het openingsgebed; en het H. Avondmaal werd bediend door Ouderlingen R. S. Folland en D. Marsh, bijgestaan door Fr. Tadge, J. A. Kingdon, en J. H. Pitt, terwijl het zangkoor der Gemeente een avondmaalslied zong. Pres. Openshaw sprak daarna eenige welkomstwoorden. In zijn verslag over de Rotterdamsche Conferentie meldde hij, dat daarin gedurende het verlopen halfjaar 59 personen gedoopt waren, en dat de Rotterdamsche Gemeente een zielental van 639 heeft. Pres. Le Grand Richards, van de Amsterd. Conferentie, sprak daarna tot de vergaderden en gaf een sterke getuigenis van de herstelling van het Evangelie, en van de kostbare zegeningen welke de naar gerechtigheid hongerende zielen daarin vinden. De Algemeene Autoriteiten van de Kerk, van de Europeesche en de Ned.-Belg. Zending en de President, Zendingen en locale werkers der Rotterd. Conf. werden door Pres. Openshaw aan de vergadering voorgesteld, en eenstemmig ondersteund. Zuster Penrose sprak daarna over het groote werk der Zustersvergaderingen, ten opzichte van het bekwamen der vrouwen voor hare gewichtige taak van opvoeding aan het jongere geslacht. Zij wees op enkele plichten der ouders en op die der kinderen van de gezinnen, en op den eeuwigen duur van den familieband en deszelfs voorrechten, bij getrouweheid.

Pres. C. W. Penrose, nam het woord, en toonde aan dat de Kerk zoo georganiseerd is dat den mensch zijne vrijheid gelaten wordt, een beginsel dat hen door God zelf toegekend wordt. In verband met den dood van wijlen Apostel George Teasdale, eenige weken geleden in Utah overleden, behandelde spreker het onderwerp van de prediking van het Evangelie tot de geesten der verstorvenen, toonde uit de schriften dat Christus zulk eene zending voor Zijne opstanding had vervuld en sprak over de dergelijke roeping die op al de geautoriseerde dienst-knechten Gods rust, na hunnen dood. Zijne woorden zoowel als die van Zuster Penrose werden door Ouderling Meibos vertaald. De vergadering werd geëindigd door een Engelsch loflied van het zangkoor, en gebed door Ouderling C. N. Willemsen.

ZONDAGSCHOOL-VERGADERING. — Om twee uur werd door de Zondagschool der Rotterd. Gemeente, in tegenwoordigheid van ouders en vrienden, een zeer interessant program gegeven, bestaande uit lessen en herhalingsoefeningen der verschillende klassen, zangnummers, voordrachten door de kleinsten, en een toespraak door Apostel C. W. Penrose.

AVONDVERGADERING. — Deze begon om 7 uur, en werd geopend met gebed door Ouderling J. E. Hooper. Een onderzoeker uit Leiden, de Heer D. v. Santen, die dezen namiddag den doop had aangenomen werd door Pres. S. Q. Cannon tot lid van de Kerk bevestigd. Ouderling M. Dalebout was de eerste spreker in deze vergadering en sprak in krachtige bewoordingen over de herstelling van het H. Evangelie en van de vereischte goddelijke volmacht. Pres. S. Q. Cannon volgde nu, en maakte duidelijk hoedanig de eenige weg tot zaligheid is en waarom die in deze Kerk te vinden is. Een quintet werd daarna gezongen door de Brs. E. W. Chamberlain, W. G. Bijwater, R. S. Folland, P. Roelofs en J. de Haan. Pres. Penrose nam den overigen tijd in beslag en hield eene belangrijke redevoering, waarin hij duidelijk maakte dat de toestand van vele millioenen Mahomedanen, Buddhisten en andere heidenen hiernamaals beter zal zijn dan die van velen die zich christenen noemen, daar de menschen worden geoordeeld naar het licht dat zij gezien en verworpen hebben. God is rechtvaardig, heeft slechts één Evangelie voor allen en opent voor allen den weg tot de aanneming ervan, hetzij hier of in de geestenwereld. Spreker getuigde verder van de Herstelling en van het groote werk der toekomst, en de machten en voorrechten die bij getrouwheid te verkrijgen zijn. Ouderling Meibos was ook hier de tolk. Het koor zong een Engelsche lofzang en Ouderling H. Belnap besloot de Conferentie met dankzegging.

ZENDELINGEN-VERGADERINGEN. — Op Zaterdag 27 Juli en Maandag 29 Juli werden zeer belangrijke Priester-vergaderingen gehouden, waar de Zendingen verslag van hunnen arbeid gaven, en waar het verhaal van de laatste ondervindingen van de Broederen die te Amsterdam werkzaam zijn, voor allen verkwikkend was. De leeringen, aanmoediging en vermaning van Pres. C. W. Penrose en Pres. S. Q. Cannon, waren tot groote opbouwning voor de Broederen.

EEN FEESTAVOND. — Maandagavond 29 Juli werd voor een volle zaal in „Excelsior” een wèl-voorzien program van muziek, tableaux vivants en voordrachten gegeven. In den loop van den avond boden eenige jonge zusters Broeder en Zuster Penrose een mooi bouquet bloemen aan, waarop Pres. Penrose in antwoord een geestigen speech ten beste gaf. Toegang werd verschaft tegen een zeer matigen entréeprijs, waarvan de opbrengt ten bate kwam van het Zangkoor, dat onder leiding van Ouderling Paul Roelofs reeds lang getrouwe en gewillige diensten in de Rotterd. Gemeente heeft verricht.

UTAH-NIEUWS.

Tot inlichting van onze inteekebaren te Salt Lake City en omgeving en andere belanghebbenden, zij gemeld dat het adres van Ouderling Frank I. Kooyman, de agent der *Ster* aldaar van Apple Street No. 20 veranderd is naar: Corner 6th East and Roosevelt Avenue (between 10th and 11th South) Salt Lake City, Utah.

Den 10den Juli had het jaarfeest der in Utah wonende Nederlanders plaats in het Lagoon-Park te Farmington, tusschen Salt Lake City en Ogden gelegen. De trein uit Ogden bracht ten minste 1000 personen naar het ontspanningsoord en verscheidene honderden kwamen uit andere plaatsen. Een zeer genoegelijke dag werd door het Hollandsche volk doorgebracht.

ONTSLAGEN.

25 Juli. — Ouderling Ernest C. Rossiter, van de Luiksche Conferentie, is van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending eervol ontslagen. Hij arriveerde den 2den Februari 1905 uit Salt Lake City, en heeft gedurende zijne geheele zending in België gearbeid, namelijk in het begin, te Flémalle, prov. Luik, daarna 18 maanden te Brussel, waar hij de leiding van het werk had, en ten laatste te Luik sedert 15 Mei 1907.

PRESIDENT JOHN P. LILLYWHITE ZIEK. — Pres. John P. Lillywhite, van de Arnheemsche Conferentie, is sedert eenigen tijd lijdende geweest. Zijn toestand verergerde, tot hij er zich in moest voegen, een ernstige operatie te ondergaan. Dit geschiedde Donderdagavond 25 Juli. Hij verkeerde daarna in levensgevaar, en den volgenden dag werd telegrafisch bericht ontvangen, dat de doctoren aan zijn behoud twijfelden; maar een dag later was er een weinig verbetering in zijn toestand, en sedert dien gaat hij goed vooruit. Vanaf het eerste bericht zijner ziekte, zijn voor Br. Lillywhite vele gebeden opgezonden, en Ouderling J. W. Johnson schrijft, dat de zieke, Zaterdag en Zondag zeide, dat hij de macht der gebeden gevoelde, welke de Zendingen en Heiligen voor hem offerden. Hij schrijft, dat de artsen en de verpleegsters onzen kranke de allerbeste zorg schenken, en dat er vele vrienden gewonnen worden. Er heerscht een opvallend aangename geest in het vertrek waar Br. Lillywhite ligt.

HET AANSCHOUWEN VAN GEESTEN BEVESTIGD.

Geestverhalen waarin iemand een of meer personen ziet, die niet van deze wereld zijn, zijn algemeen genoeg; en het gebeurt soms volgens dat soort verhalen, dat twee personen dezelfde verschijning zien. Maar het aantal der gezienen personen is bijna altijd beperkt tot zeer weinige, en een ondervinding waar twee of meer menschen tegelijkertijd een groot aantal wezens zien, die tot de geestenwereld behooren, is uiterst zeldzaam. In *Lippincott's Magazine* van de maand Mei, geeft Joseph M. Rogers de volgende verklaring, die, zegt het tijdschrift, gedaan is door een jonge dame, welke verzocht haren naam niet bekend te maken. Het verhaal, zegt Mr. Rogers, wordt ondersteund door hare zuster die op dien tijd bij haar was. Zij schrijft: „Op een avond in den herfst kwam ik met mijne zuster en de meid terug uit het dorp, waar wij den avonddienst in de kerk bijgewoond hadden. Er was een dikke mist; het was volle maan, maar zij scheen een soort van stoom in de mist te maken, inplaats van schitterend te schijnen. Plotseling zag ik aan de zijde van mijne zuster een man, die daar zonder eenig geluid te maken, gekomen was. Ik rukte aan hare mouw, en fluisterde: „Laat den man voorbijgaan.” Toen ik tot haar sprak verdween de man. Een oogenblik later waren wij door het gezicht rondom ons geheel onthust. Het was alsof wij in een straat vol volk waren, ontelbare figuren omringden ons. Mannen, vrouwen en kinderen bewogen zich vlug om ons heen, enkelen alleen, anderen in groepen, maar allen zonder eenig geluid te maken. Sommigen schenen aan beide zijden van ons uit het gras op te komen, anderen kwamen van andere kanten en passeerden ons. De vrouwen waren gekleed in de mode van het verleden, met hooge hoeden en sjaals en groote stroken op hare kleederen. Er was een zeer groot man, die zeer groote stappen nam, doch geheel geruischloos; hij droeg een soort pelerine. Wij naderden ons hek, waar wij in moesten slaan, en moesten toen nog een lang rijpad afwandelen, voor wij ons huis bereikten. Ik geloof, dat toen wij het hek bereikt hadden al de geesten verdwenen waren, behalve deze groote man. Hij had een geheel ander uiterlijk dan al de anderen — veel ijselijker. Toen wij de poort van het hek ingingen, liep hij, tot onze groote verlichting, door langs den weg en verdween. Natuurlijk waren wij allen zeer verschrikt. De meid en mijne zuster huilden zeer! Mr. Rogers maakt de volgende opmerkingen: „In een geval als dit, waar verscheidene van dezelfde spookachtige verschijningen getuigen zijn, wordt de waarde der getuigenis klaarblijkelijk honderdvoud vermenigvuldigd. Want terwijl één persoon het slachtoffer van een zinsbedrog zou kunnen zijn, kan zulk een illusie nauwelijks velen tegelijk overkomen. Wat moet dan als antwoord gegeven worden op zulke getuigenis die gegeven wordt door

personen van vlekkeloos karakter en een reputatie van betrouwbaarheid? Te veronderstellen dat zij zich vereenigen om leugen te verspreiden is nauwelijks denkbaar”.

Wij nemen dit artikel van Mr. Rogers over, omdat het een buitengewoon sterke bijdrage is tot de courante literatuur over het onderwerp waarover het schrijft, en wij zullen het aan de lezers van de *Liahona* (de Ster) overlaten, hunne eigen conclusies er over te vormen.

The Liahona.

VERPLAATST.

Ouderlingen Geo P. Trayner van de Amsterdamsche Conferentie, en D. D. Brimhall en Jas D. Hoggan, van de Groninger Conferentie, zijn verplaatst naar de Arnhemse Conferentie; de eerstgenoemde twee om te Apeldoorn te arbeiden.

Ouderlingen Wm. T. Hicken en Geo C. Mathews, van de Arnhemse, en C. H. Spencer Jr., van de Amsterdamsche Conferentie, zijn verplaatst naar de Groninger Conferentie. Ouderling Hicken zal te Leeuwarden, Ouderling Mathews te Meppel, en Ouderling Spencer te Groningen arbeiden.

Ouderling Jos A. Stephenson en E. L. Clawson zijn van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche en Ouderling Mark Austin van de Groninger naar de Rotterdamsche Conferentie verplaatst.

In de Amsterd. Conferentie is Ouderling Jos. H. Smith van Amsterdam naar Utrecht verplaatst.

AANGEKOMEN.

16 Juli. — Ouderlingen Peter A. Clayton en Francis H. Platt, beiden van Salt Lake City, en David W. Jones, van Henefer, Utah. Zij zijn in de Zending ingedeeld, als volgt: Ouderling Clayton in de Arnhemse, Ouderling Platt in de Rotterdamsche, en Ouderling Jones in de Amsterdamsche Conferentie.

OVERLEDEN.

LOFF. — Den 14en Juli is te Leiden overleden Zuster Cornelia Loff geboren Van den Blink, van de Rotterdamsche Gemeente. Zij was een lid van de Kerk sedert 26 Mei 1906, en was bijna 39 jaren oud toen zij stierf.

I N H O U D :

Rust in Christus	Blz. 249	Het aanschouwen van Geesten bevestigd	Blz. 263
Bezoek van President Chas. W. Penrose	„ 257	Verplaatst	„ 264
Utah-Nieuws	„ 263	Aangekomen	„ 264
Ontslagen	„ 262	Overleden	„ 264

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam. Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.